

С много ентузиазъм и предприемчивост

МИСЛЯ, ЧЕ МНОГО ОТ ВАС ПОЗНАВАТ **ВИКИ – ВИОЛИНА АТАНАСОВА**. ЕНЕРГИЧНА, ДОБРОСЪРДЕЧНА И С ГЛАВА ВИНАГИ ПЪЛНА С НЕВЕРОЯТНИ ИДЕИ. ЗАПОЗНАХ СЕ С НЕЯ НА 16 АПРИЛ. НАХЛУ ЗАБЪРЗАНА И УСМИХНАТА. СЕДНА, НО СИ ОСТАНА В СТАРТОВА ПОЗИЦИЯ. ЗА ДЕСЕТИНА МИНУТИ МИ РАЗКАЗА КОЯ Е И МЕ ПОКАНИ НА ОРГАНИЗИРАНИЯ ОТ НЕЯ КОНЦЕРТ НА ЕМИЛИЯ. КОНЦЕРТЪТ БЕШЕ НА СЛЕДВАЩИЯ ДЕН! СЛЕД ТОВА СКОЧИ И СИ ТРЪГНА. НЯМАШЕ КАК ДА ПОДМИНА ВЪДИЧКАТА.

Вики свири на акордеон и пиано и обича народните песни. Затова завършва музикална педагогика в института за начални и детски учители „Лазар Станев“ в Плевен и Пловдивския университет. През 1991 г. пристига със съпруга си в Чехословакия. Той е търговски представител, а тя преподава в българското училище „Христо Ботев“ в Братислава. През 1995 г. се преместват в Прага, където до 1998 г. преподава в българското училище „Д-р Петър Берон“. „Тогава имахме една чудесна директорка – Величка Миланова. Прекрасен човек! Направи страшно много за училището и всички колеги я обичахме“.

Вики е толкова предприемчива, че не мога да си представя как се занимава само с едно нещо, в случая – да преподава. Много по-понятен ми се струва следващият етап, в който започва да помага в разрастващата се посредническа фирма на съпруга си и паралелно с това да върти още два – три (или по-скоро четири – пет) бизнеса.

През 1998 г. семейство Атанасови си купува къща в Кладно и Вики отваря в нея ресторант с българска кухня. През 2001 г. го затварят, но през 2003 вземат под наем ресторанта в къщата на Милко и Милка Петрови. „Те са много хубави хора – казва Вики – и големи наши приятели. Това беше прекрасен ресторант, който служеше и за клуб на българите в Кладно. Събирахме се там на всички празници и приготвяхме български ястия – банички, сърмички и всичко, за което жадувах.“

През 2006 г. си купуват къща в Чески Брод, където живеят до днес. „В момента се занимавам с много неща“ – казва ми Вики, с което ме размива, защото няма как да бъде иначе. Започва с внос на облекла и захарни изделия от България, но това не потръгва. Паралелно с това изнася от Чехия за България природна козметика на билкова основа. Това потръгва и се развива добре. Отваря и туристическа агенция. „Доволна съм“ – казва и си личи, че е така.

В началото на тази година семейство Атанасови отново се заемат с онова, което за тях е като лайтмотив – купуват заведение. „Това е много стара гостилница. Намира се в едно малко селце, Тршебовле, на 2 км от Коуржим и на 10 км от Явани. Купихме я на 16 януари и на 16 март отворихме една част – дискотеката и малък ресторант. Продължаваме да работим усилено, защото искаме да отворим голям ресторант с българска кухня и градина, с барбекю, всичко в български стил. От сутрин до вечер сме там, искаме да го отворим на 1 юни, за Деня на детето и да направим голям купон за децата. С хвърчила, атракции и програми.“

За Великден Вики решава да покани изпълнител от България. „Избрах Емилия, защото е завършила народна музика и има много стойностни песни. И съм доволна от избора си. В дискотеката имаше над 150 човека на възраст от 20 до 50 години. Цяла вечер купонясваха и беше наистина прекрасно.“

„Бих била доволна, ако мога да основа клуб за тези, които живеят в този район, защото такъв няма. Ние спадаме към Млада Болеслав, но той е далече от нас, а в района на Чески Брод и Колин живеят доста българи, които няма къде да отидат.“

Успех, Вики и до нови срещи! ■

Вики и Емилия

Домът на Вики в Чески Брод